Dosarul nr. 5r-131/24 4-24127964-32-5r-11112024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

15 ianuarie 2025 mun. Hâncești

Judecătoria Hâncești, sediul Central,
Instanţa de judecată, compusă din:
Preşedintele ședinței, judecător Mihaela Angheluță
Grefier Andreia Cobzac

examinînd în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, contestația depusă de Rusu Adrian, împotriva procesului- verbal cu privire la contravenție seria și nr. ***** din *****, emis în baza art.***** Cod contravențional,

A C O N S T A T A T:

La 11.11.2024, în secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, a parvenit spre examinare conform competenței contestația depusă de Rusu Adrian, asupra procesului- verbal cu privire la contravenție seria și nr. ***** din ***** cu privire la comiterea contravenției prevăzute de art.***** Cod contravențional.

În vederea susținerii poziției, Rusu Adrian a indicat că în locul în care a fost sancționat, nu există indicatoare rutiere care să interzică staționarea sau oprirea autovehiculelor, iar în conformitate cu legislația rutieră, în absența unor astfel de indicatoare, staționarea este permisă.

Consideră că a respectat toate prevederile legale referitoare la staționare și nu a obstrucționat traficul rutier sau pietonal în zona respectivă.

Menționează că polițistul care a întocmit procesul-verbal nu a ținut cont de absența indicatoarelor și a concluzionat în mod eronat că sancțiunea a fost aplicată pe nedrept.

În ședința de judecată Rusu Adrian a indicat că locul unde a staționat, nu este însoțit de un marcaj sau indicator rutier care interzice staționarea sau oprirea. Susține că a respectat toate normele legale privind staționarea în acel loc la *****. A mai menționat că după ce a fost sancționat a mai făcut un cerc pe acel sector de drum să vadă dacă era sau nu permisă staționarea, și s-a convins ă un indicator în vederea interzicerii opririi nu era.

În ședința de judecată, agentul constatator nu s-a prezentat.

Prin prisma art. 455 Cod contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică.

În partea ce ține de citarea cît și prezența/lipsa părților legal citate, instanța reține că

în acest sens este pertinentă practica CtEDO care în cauza Ponomariov vs. Ucraina a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă.

În plus, CtEDO reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 211-K. p. 13, § 31).

Audiind participantul la proces, studiind materialele cauzei, instanţa de judecată consideră contestația întemeiată și care urmează a fi admisă, invocând următoarele considerente bazate pe cercetarea completă şi nepărtinitoare, călăuzindu-se de lege a tuturor probelor propuse spre administrare în cadrul cercetării:

În conformitate cu art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

Potrivit art.375 alin.(1) Cod contravenţional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Conform art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

La caz, în cadrul cercetării judecătoreşti, instanţa a stabilit că potrivit procesului verbal cu privire la contravenție nr. ***** întocmit pe numele lui Rusu Adrian la *****, în urma examinării cauzei contravenţionale, agentul constatator a constatat faptul că: „ la *****, ora 13:00, Rusu Adrian, a oprit automobilul de model „Renault Megane” cu număr de înmatriculare NOE 562 în loc interzis pentru aceasta, pe str. Chișinăului nr1, or. Hîncești”, cu invocarea încălcării pct. 69 lit. d) al Regulamentului circulației rutiere.

Art.***** Cod contravențional, stipulează că staţionarea sau parcarea în locuri interzise, se sancţionează cu amendă de la 18 la 30 de unităţi convenţionale.

Potrivit pct.69 lit. d) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărîrea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009, oprirea este interzisă pe trecerile pentru pietoni şi la o distanţă mai mică de 5 m înainte de acestea.

Verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție contestat sub aspectul temeiniciei, analizând întregul material probator administrat, instanţa a reţinut următoarele.

În ipoteza prevederilor art.425 alin.(4) Cod contravenţional, legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, prin urmare, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

În această ordine de idei sunt relevante prevederile art. 458 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, care stipulează că examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia lui Rusu Adrian.

Or, în cadrul dosarului, nu au fost prezentate probe precum că Rusu Adrian a comis fapta prevăzută de art. ***** Cod contravențional, de a opri în loc interzis.

La acest segment, instanța relevă că în vederea constatării vinovăției persoanei urmau a fi administrate probe incontestabile cum ar fi declarațiile martorilor, planșe ilustrative precum că în locul unde a avut loc staționarea acest fapt era interzis prin amplasarea indicatoarelor, marcajelor.

Totodată, instanţa atestă că, în afară de procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a anexat la materialele dosarului o planșă ilustrativă.

La acest segment, instanța apreciază critic proba enunțată, or la rubrica ,,mijloace tehnice utilizate” în cadrul procesului-verbal cu privire la contravenție, nu este indicat cu care anume mijloace a fost efectuată planșa ilustrativă.

Mai mult decît atît, planșa ilustrativă nu demonstrează staționarea automobilului condus de Rusu Adrian într-un loc interzis.

Subsecvent, sarcina probării învinuirii în procesul contravențional, îi revine agentului constatator.

În acest context, instanța reiterează cauza Anghel vs România din 04.10.2007, Curtea a reiterat constant că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate şi adevăr, punând contravenientul într-o situaţie dezavantajată. La caz, agentul constatator nu a susținut în cadrul ședinței judiciare acuzarea adusă făptuitorului.

Simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. În alţi termeni, atât timp cât faptele descrise în conţinutul actului nu sunt confirmate prin alte mijloace de probă, asupra acuzaţiei înaintate persoanei pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiul de drept *in dubio pro reo.*

Prin urmare, instanța judecătorească reține că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de

nevinovăţie, înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art.375 alin.(3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

În consecință, în şedinţa de judecată nu a fost probat și, respectiv, constatat faptul încălcării de către Rusu Adrian a cerințelor regulamentului circulației rutiere, respectiv, ultimul neîntemeiat a fost tras la răspundere contravențională prevăzută de art.***** Cod contravențional.

Potrivit art.441 alin.(1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenţiei. Se menționează că, încetarea procesului contravenţional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit.

În conformitate cu art. art. 375, 441, 452, 458, 461 şi 462 Cod contravenţional, instanţa,

h o t ă r ă ș t e :

Contestația depusă de Rusu Adrian, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria și numărul ***** din *****, emis în temeiul art. ***** Cod contravențional, se admite.

Se anulează procesul-verbal seria și numărul ***** din ***** și decizia de sancționare emisă în temeiul art. ***** Cod contravențional în privința lui Rusu Adrian, din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Președintele ședinței, judecător /semnătura/ Mihaela Angheluță

Copia corespunde originalului Mihaela Angheluță